

ผลการพัฒนาทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
โดยใช้บทบาทสมมติสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู
อนุสิทธิ์ พันธกล้า

THE EFFECT OF DEVELOPMENT OF INTERPERSONAL SKILLS AND
RESPONSIBILITY USING ROLEPLAY FOR PRE-SERVICE TEACHERS
ANUSIT PANKLAM

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติของนักศึกษาวิชาชีพครู 2) เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบระหว่างและหลังการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติของนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 รหัส 5911206 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 1211102 ปีการศึกษาที่ 2/2559 จำนวน 27 คน ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ คู่มือการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ แบบทดสอบวัดผล การเรียนรู้ แบบประเมินความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่มีต่อจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ

ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติของนักศึกษาวิชาชีพครู สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: กิจกรรมบทบาทสมมติ, นักศึกษาวิชาชีพครู, ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

Abstract

The purposes of this research were to: 1) compare the students' learning outcome before and after using roleplay for pre-service teachers 2) study the students' interpersonal skill and responsibility towards the roleplay. The sample used for the study consisted of twenty-seven students major of English, the first year under faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University, Thailand. They were purposive selected. The research instruments were roleplay activity manual, test on using roleplay, and the assessment form of the interpersonal skill and responsibility.

The study revealed that the students' learning outcome after using roleplay was significantly higher than before at .05 level and the students' interpersonal skill and responsibility towards using roleplay was the highest in general at

Keywords: roleplay activities/ pre-service teachers/ interpersonal skill and responsibility

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อพบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการสื่อสาร ความรู้สึคนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้ และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ แก่กันในด้านเศรษฐกิจ ภาษามีความจำเป็นยิ่งขึ้นในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทย เพราะมีการเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมากขึ้น (กรมวิชาการ, 2551 หน้า 37)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550 หน้า 61) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับและส่งเสริมการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาจึงได้ดำเนินการโครงการ จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (TQF : Hed หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายที่ปรากฏในพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติในส่วนของมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การ ปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นเป้าหมาย การจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของนักศึกษาซึ่งเป็นการประเมินคุณภาพ บัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเข้าใจได้ตรงกันและเชื่อมั่นถึงผลการเรียนรู้ที่บัณฑิตได้รับการพัฒนามามีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งในปี พ.ศ. 2557 ได้มีการกำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 (สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา, 2557

หน้า 15) โดยกำหนดไว้ในองค์ประกอบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรคือองค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คุณภาพ บัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ความรับผิดชอบเป็นคุณธรรมที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศเมื่อบุคคลมีความรับผิดชอบย่อม
แสดงให้เห็นถึงวุฒิภาวะด้านอุปนิสัยและเป็นส่วนประกอบที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตในสังคมซึ่งหากทุก
คนในสังคมรู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ต่าง ๆ ของตนอย่างดียิ่งแล้วก็จะก่อให้เกิดความสงบสุข
ตลอดจนเกิดความเจริญงอกงามในสังคมการปลูกฝังความรับผิดชอบต่อหน้าที่กับเยาวชนเป็นการสร้าง
คุณลักษณะของความรับผิดชอบต่อตนเองต่อการเรียนและการพัฒนาเป็นพลเมืองดีต่อไป
ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นการสร้างรากฐานที่สำคัญที่ทำให้เยาวชนประสบความสำเร็จหรือประสบ
ความสำเร็จในการเรียนหรือการทำงานใดใด สถาบันการศึกษาเป็นองค์กรหนึ่งของสังคมที่มีภาระหน้าที่
ในการอบรมและพัฒนาด้านตัวบุคคล ช่วยพัฒนาความคิด ความรับผิดชอบและช่วยพัฒนาด้านคุณธรรม
จริยธรรมของเยาวชนได้เพื่อให้เกิดความรู้ทักษะประสบการณ์ตลอดจนเจตคติที่ดีโดยการจัดกิจกรรม
เพื่อเป็นการปลูกฝังส่งเสริมพัฒนาความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ ดังนั้นการศึกษาเป็นการปลูกฝังความ
รับผิดชอบต่อในแต่ละด้านที่จะกระทำได้อีกฝ่ายประสานความคิดและความร่วมมืออย่างจริงจังนับตั้งแต่
สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันสังคมซึ่งสถาบันเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลในการเสริมสร้างความ
รับผิดชอบต่อให้แก่เยาวชนเป็นอย่างมาก พัฒนาวดี อนุสรณ์เทวินทร์ (2542 หน้า 1-2)

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 หน้า 4) กล่าวว่า ความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือร่วม
ใจกันและก่อให้เกิดพลังที่เข้มแข็งซึ่งจะทำให้สามารถทำสิ่งที่ยากและมีปริมาณมากให้สำเร็จได้โดยง่าย
เร็วอีกทั้งยังได้ผลดีกว่าที่ต่างคนต่างทำ ซึ่งสอดคล้องกับ วิจิตร อาวะกุล (2542 หน้า 274) ที่ได้กล่าวว่า
ความรับผิดชอบต่อร่วมมือการทำงานจะช่วยส่งเสริมให้ผลงานมีคุณภาพสูงดีกว่าต่างคนต่างทำช่วยสร้าง
ความเข้มแข็งความเหนียวแน่นในการความสัมพันธ์สามัคคีให้สูงขึ้นทำให้มีความรับผิดชอบและความ
ผูกพันต่องานมากขึ้น

การเรียนระดับมหาวิทยาลัยเป็นการเรียนที่นักศึกษามีความเป็นอิสระมาก การที่จะประสบ
ความสำเร็จในการศึกษาอย่างดีต้องอาศัยความตั้งใจความรับผิดชอบต่อตนเองและการตั้งใจในการ
ฝึกฝนและศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยตัวเองรวมทั้งแสวงหาวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อเพิ่ม
ประสิทธิภาพในการเรียนให้สูงขึ้น ความรับผิดชอบต่อตนเองจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อ
การศึกษาในระดับปริญญาตรีเพราะผู้สอนไม่ได้คอยใกล้ชิดเพื่อคอยแนะนำนักศึกษาอย่างใกล้ชิด
ตลอดเวลาโดยทั่วไปนักศึกษาไม่เคยชินกับการเรียนการสอนและการจัดการเรียนการสอนที่มีครูเป็นผู้
ป้อนความรู้ให้โดยไม่มีความกระตือรือร้นที่จะขวนขวายหาความรู้ด้วยตนเอง ขาดความรับผิดชอบต่อ
ความมีระเบียบวินัยจึงควรจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม หากไม่สามารถฝึกให้
นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อตนเองได้แล้วย่อมเป็นการยากที่จะพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้าน
คุณธรรมจริยธรรมวินัยและลักษณะนิสัยใฝ่เรียนรู้ ดังนั้นการให้นักศึกษาครูได้ตระหนักถึงความ
รับผิดชอบต่อตนเองจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปลูกฝังและให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อ
เป็นอย่างมากโดยเน้นวิธีคิดพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ด้วยปัญญาอย่างรอบคอบ เพราะเนื่องจากนักศึกษา
เหล่านี้จะต้องประกอบอาชีพในการสอนในอนาคตดังนั้นจึงควรได้รับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อเป็น
แบบอย่างที่ดีต่อนักเรียนที่จะสอนในอนาคต

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย พบว่า วิธีแก้ปัญหาลำต้นสามารถทำได้โดยการจัดการกิจกรรม การเรียนการสอนให้เป็นรูปธรรมมากขึ้นคือการนำบทบาทสมมติต่าง ๆ มาใช้ในห้องเรียน ลาตัส (Ladousse.1997 หน้า 5) และเมนส์ (Ments.1983 หน้า 24-27) ได้กล่าวว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมฝึกทักษะการพูดที่สนุกช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน และมีโอกาสฝึกพูดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงความรู้สึกที่ซ่อนอยู่ให้โอกาสกับผู้เรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น และเป็นแรงจูงใจนำไปสู่การเรียนรู้โดยอัตโนมัติ และจากงานวิจัยของพจน์ท์ ไวยยานนท์ (2541 หน้า 37) วรวรรณีย์ ราชสงฆ์ (2541 หน้า 72) พบว่ากิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้ผู้สวมบทบาทมีความคิดสร้างสรรค์เปิดเผย เกิดความมั่นใจในตนเองกล้าแสดงออก มีความกระตือรือร้น สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ และปรับพฤติกรรมของตนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตจริง ในขณะเดียวกันกิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้ผู้เรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ได้เรียนรู้จักการทำงานกับผู้อื่นอันจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล และยังทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนสนุกสนานเป็นกันเองอีกด้วย

การเรียนการสอนในรายวิชาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในวิชาที่เปิดสอนในโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรที่เน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้นักศึกษาสามารถฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ ตามคุณลักษณะ บัณฑิตที่พึงประสงค์ โดยจะเน้นฝึกทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบด้วยการทำกิจกรรมบทบาทสมมติโดยเน้นกระบวนการกลุ่ม เนื่องจากผู้สอนพบว่าผู้เรียนควรมีพฤติกรรมที่ควรปรับปรุงในด้านความร่วมมือในการทำงาน ความภาคภูมิใจในห้องเรียน และความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้สอน

จากปัญหาและงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้บทบาท สมมติเพื่อพัฒนาทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบนักศึกษาวิชาชีพครู

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบระหว่างและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

สมมุติฐานการวิจัย

การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติดีผลต่อพัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูเพิ่มขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 รหัส 5911206 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 1211102 ปีการศึกษาที่ 2/2559 จำนวน 27 คน ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง

ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ทำการทดลองเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 4 ชั่วโมง เริ่มในสัปดาห์ที่ 10 - 13 จากการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 16 สัปดาห์ จำนวน 16 ชั่วโมง

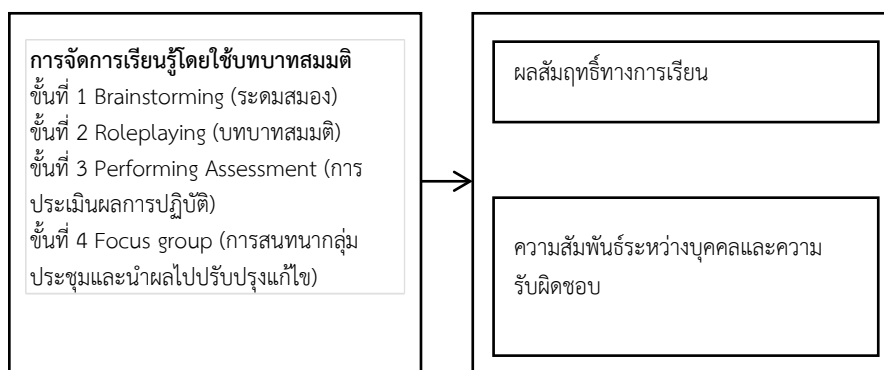
ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ จัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ

ตัวแปรตาม ได้แก่

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 รหัส 5911206 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 1211102 ปีการศึกษาที่ 2/2559 จำนวน 27 คน ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมืองานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. คู่มือการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษา ตำรา เอกสาร งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ

1.2 สร้างและออกแบบคู่มือการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ

1.3 นำคู่มือการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน

3 คน ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 1 คน ด้านการเรียนรู้ 1 คน และด้านการวัดผลและประเมินผล 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมแล้วปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามคำแนะนำเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) ซึ่งค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553 หน้า 177)

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินสอดคล้องกับตัวชี้วัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินสอดคล้องกับตัวชี้วัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด

จากการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญได้เท่ากับ 1.00 ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตร และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบปรนัยและอัตนัย

2.2 สร้างแบบทดสอบเป็นแบบข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบและเขียนตอบ จำนวน 100

2.3 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 1 คน ด้านการเรียนรู้ 1 คน และด้านการวัดผลและประเมินผล 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมแล้วปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามคำแนะนำเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence : IOC) ซึ่ง

ค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553 หน้า 177)

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด

จากการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3 แบบประเมินความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบระหว่างและหลังการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี รูปแบบ วิธีการสร้างแบบประเมินจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับพัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ กำหนดเป็นประเด็นในการประเมินเป็น 6 ด้าน ได้แก่

- 3.2.1 สามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3.2.2 สามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการแก้ปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในบทบาทของผู้นำ หรือในบทบาทของผู้ร่วมทีมทำงาน
- 3.2.3 สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์ที่ได้เรียนมาขึ้นำในประเด็นที่เหมาะสม
- 3.2.4 มีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเองและรับผิดชอบงานในกลุ่ม
- 3.2.5 สามารถเป็นผู้ริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม พร้อมทั้งแสดงจุดยืนอย่างพอเหมาะทั้งของตนเองและของกลุ่ม
- 3.2.6 มีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

3.3 กำหนดเกณฑ์ของการประเมินด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบระหว่างและหลังการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ แบบรูบริกส์ (Rubrics) ประเภทแยกองค์ประกอบ (Analytic Score) โดยใช้แบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ คือ 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง น้อย และ 1 หมายถึง น้อยที่สุด ใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 แปลความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 แปลความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 แปลความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 แปลความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ
รับผิดชอบอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 แปลความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ
รับผิดชอบอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.4 นำแบบประเมินด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ

รับผิดชอบระหว่างและหลังการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ ที่สร้างขึ้นเสนอต่อ
ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 1 คน ด้านการเรียนรู้ 1 คน และด้านการ
วัดผลและประเมินผล 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา
(Content Validity) แล้วนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
(Index of Item Object Congruence: IOC) ซึ่งค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่ามีความ
สอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553 หน้า 177)

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินสอดคล้องกับตัวชี้วัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินสอดคล้องกับตัวชี้วัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด

จากการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะ
ของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.5 นำแบบประเมินด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ

รับผิดชอบระหว่างและหลังการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติที่ปรับปรุงแล้วไปใช้
เป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยใช้กับนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 รหัส 5911206 คณะครุ
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ รหัส
วิชา 1211102 ปีการศึกษาที่ 2/2559 จำนวน 27 คน ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองในการวิจัยครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาทดลองในภาคเรียนที่ 2 ภาคการศึกษา 2559 ทำการทดลองเป็น
ระยะเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 4 ชั่วโมง เริ่มในสัปดาห์ที่ 10 - 13 จากการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 16
สัปดาห์ จำนวน 16 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยสอนนักศึกษากลุ่มทดลองด้วยตนเอง

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและอธิบายวิธีการเรียนรู้โดยใช้บทบาท
สมมติ และบทบาทหน้าที่ของนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมแก่นักศึกษากลุ่มทดลอง

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

3. จัดการเรียนรู้อยู่

4. ทดสอบหลังเรียน (Posttest)

หลังจัดการเรียนรู้ครบตามกำหนดระยะเวลา ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. นักศึกษาจัดแสดงตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมายจากการดำเนินการจัดการเรียนรู้
โดยใช้บทบาทสมมติ

2. ประเมินด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบจากการทำ
กิจกรรมกลุ่ม

3. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่า (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent)

2. ผลการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ สำหรับรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละขั้นตอนโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีดังนี้

ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ก่อนเรียน	27	42.22	8.17	23.43*	.00
หลังเรียน	27	86.48	6.12		

$P < .05$

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ($\bar{X} = 86.48$, S.D. = 6.12) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 42.22$, S.D. = 8.17) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 แสดงความคิดเห็นพัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การทำกิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลให้ท่านสามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.74	0.45	มากที่สุด
2. การทำกิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลให้ท่านสามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการแก้ปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในบทบาทของผู้นำ หรือในบทบาทของผู้ร่วมทีมทำงานได้	4.63	0.56	มากที่สุด
3. การทำกิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลให้ท่านสามารถใช้ความรู้ในศาสตร์ที่ได้เรียนในรายวิชามาใช้ในประเด็นที่เหมาะสมได้	4.30	0.78	มาก

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
4. การทำกิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลให้ท่านมีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเองและรับผิดชอบงานในกลุ่มมากขึ้น	4.07	0.73	มาก
5. การทำกิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลให้ท่านสามารถเป็นผู้ริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม พร้อมทั้งแสดงจุดยืนอย่างพอเหมาะทั้งของตนเองและของกลุ่มได้	4.41	0.64	มาก
6. การทำกิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลให้ท่านมีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง	4.70	0.47	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.48	0.39	สูง

จากตารางที่ 2 พบว่าพัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.48, S.D. = 0.39) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านการทำโครงการส่งผลให้ท่านสามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.74, S.D. = 0.45) การทำกิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลให้ท่านมีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.70, S.D. = 0.47) การทำกิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลให้ท่านสามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในบทบาทของผู้นำ หรือในบทบาทของผู้ร่วมทีมทำงานได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.63, S.D. = 0.56) การทำกิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลให้ท่านสามารถเป็นผู้ริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม พร้อมทั้งแสดงจุดยืนอย่างพอเหมาะทั้งของตนเองและของกลุ่มได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.41, S.D. = 0.64) การทำกิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลให้ท่านสามารถใช้ความรู้ในศาสตร์ที่ได้เรียนในรายวิชาชั้นนำในประเด็นที่เหมาะสมได้ ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = 0.78) และการทำกิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลให้ท่านมีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเองและรับผิดชอบงานในกลุ่มมากขึ้น ($\bar{X}$ = 4.07, S.D. = 0.73) เป็นลำดับสุดท้าย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2. พัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านการทำโครงการส่งผลให้ท่านสามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด การทำกิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลให้ท่านมีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด การทำกิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลให้ท่านสามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในบทบาทของผู้นำ หรือในบทบาทของผู้ร่วมทีมทำงานได้ อยู่ในระดับมากที่สุด การทำกิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลให้ท่านสามารถ

เป็นผู้ริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม พร้อมทั้งแสดงจุดยืนอย่างพอเหมาะทั้งของตนเองและของกลุ่มได้ อยู่ในระดับ การทำกิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลให้ท่านสามารถใช้ความรู้ในศาสตร์ที่ได้เรียนในรายวิชามาชี้แจงในประเด็นที่เหมาะสมได้และการทำกิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลให้ท่านมีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเองและรับผิดชอบงานในกลุ่มมากขึ้นเป็นลำดับสุดท้าย

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการพัฒนาทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบโดยใช้บทบาทสมมติสำหรับนักศึกษาวิชาชีวศร สามารถอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติสำหรับนักศึกษาวิชาชีวศรสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า

1. ผลการวิจัยพบว่าผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติสำหรับนักศึกษาวิชาชีวศร ก่อนและหลังการใช้บทบาทสมมติ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าลักษณะเด่นของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ มีวิธีการเรียนที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง และสร้างความรู้จากสิ่งที่ได้ปฏิบัติระหว่างเรียน โดยมีวิธีการเรียนรู้ผ่านทักษะการอภิปรายร่วมกันและการทำงานแบบกลุ่มเล็ก ๆ การทำงานแบบ ร่วมมือร่วมใจกัน ซึ่งวางอยู่บนปัจจัยพื้นฐานของรูปแบบการเรียนรู้แบบบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์ที่ลดกระบวนการสื่อสารและการถ่ายทอดเนื้อหาให้ผู้เรียนเพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับวัชร เกษพิชัยณรงค์ (2553, หน้า 57) ได้กล่าวถึงการเรียนเชิงรุก (Active Learning) เป็นการเรียนที่เน้นให้ ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอนส่งผลให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพดีขึ้น และสอดคล้องกับ ซึ่งตรงกับความคิดของ บราวน์ (Brown, 2001, หน้า 258) ที่ว่าครูควรคัดเลือกกิจกรรมที่ดึงดูดความ สนใจของผู้เรียนโดยคำนึงถึงพื้นฐานประสบการณ์ ความสนใจ ความสามารถของผู้เรียนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาและมีส่วนร่วมในบทบาทจะทำให้มีการพัฒนาได้มากที่สุดและเป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้กระตุ้นให้เกิดความใฝ่รู้ รู้จักคิด วิเคราะห์หิวพหุขวิจรรย์ และแก้ไขปัญหาได้ส่งผลให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพดีขึ้น ดังนั้นจึงส่งผลให้นักศึกษาวิชาชีวศรที่ทดลองนั้น ได้รับการพัฒนาทักษะและเกิดความรู้ความเข้าใจในบทเรียนจึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีพัฒนาการด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบได้ชัดเจนมากขึ้น อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติและกิจกรรมที่ได้ทำนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ศักยภาพด้านต่าง ๆ ของตนเองและเพื่อนร่วมงานจากการทำงานร่วมกันทั้งภายในกลุ่มเพื่อนที่มีความสนิทสนมกันมากขึ้นทำให้การทำงานมีความเป็นระบบที่ดี เนื่องมาจากการแบ่งงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบทำให้งานบรรลุเป้าหมายตามที่ตนได้รับผิดชอบทั้งยังช่วยทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และเกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและสานสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทั้งนี้ผู้เรียนสามารถนำทักษะชีวิตที่ได้จากการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานไปทำงาน

ร่วมกับผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย เพราะเนื่องจากได้รับประสบการณ์ตรงจากการทำงานจริง ๆ และจากการสังเกตพบว่า นักศึกษาได้เห็นความสำคัญของการทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดองค์ความรู้จากการทำงานที่ตนได้รับผิดชอบ ซึ่งถือได้ว่านักศึกษานั้นมีทักษะชีวิตก่อนที่จะออกไปสู่ตลาดแรงงานที่มีการแข่งขันสูงต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับที่ ปาริชาติ วลัยเสถียร (2543, หน้า 171-175) ได้สรุปไว้ว่า การศึกษาที่เหมาะสมกับยุคโลกาภิวัตน์ในศตวรรษที่ 21 คือการศึกษาตลอดชีวิตมีความครอบคลุม ไปถึงการเรียนรู้วิธีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในการทำงาน การปรับปรุงร่างบุคลิกการเรียนรู้ ซึ่งมีสาระ 4 ประการ ได้แก่ การเรียนรู้เพื่อรู้เป็นการเรียนรู้ทั่วไปและเรียนรู้เฉพาะอย่างให้ลึกซึ้ง การเรียนรู้เพื่อรู้เพื่อเป็นการเรียนรู้อาชีพหรือการทำงาน การเรียนรู้เพื่อเป็นการตัดสินใจและรับผิดชอบ และการเรียนรู้เพื่ออยู่ร่วมเป็นการเรียนรู้ใฝ่ผู้อื่นและวัฒนธรรมประเพณี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรจัดให้มีการปฐมนิเทศเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการทดลองด้วยการให้ความรู้ในเรื่องรูปแบบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน บทบาทของผู้เรียนและผู้สอนในการดำเนินกิจกรรม การวัดผลการประเมินการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการดำเนินการตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานอย่างชัดเจน

2. ควรนำหลักการของการดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้อง วิสัยทัศน์เชิงนโยบายของรัฐ Thailand 4.0 เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญจากนโยบายดังกล่าวเพื่อบูรณาการกับชีวิตจริง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่านักศึกษาได้รับการพัฒนาด้านความรู้ภาษาอังกฤษผ่านการทำกิจกรรมบทบาทสมมติที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้รับการพัฒนาด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบในทางที่ดีขึ้น สำหรับการท้าววิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรเพิ่มระยะเวลาในการทำวิจัยมากกว่านี้ โดยเฉพาะการพานักศึกษาไปฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงนอกสถานที่โดยศึกษาต่อไปว่าเมื่อการฝึกปฏิบัติจริงนอกสถานที่ในสถานการณ์จริงจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้หรือไม่และมากน้อยเพียงใด

2. ควรศึกษาผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ กับนักศึกษาในสาขาวิชาอื่น ๆ หรือชั้นปีอื่น ๆ เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร. (2543). **กระบวนการและเทคนิคการทํางานของนักพัฒนา**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- พจนันท์ ไทยานนทร์. (2541). **ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. โรงเรียนวัดสุวรรณารัษฎานุภาส จังหวัดชลบุรี. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). **พฤติกรรมกลุ่ม**. กรุงเทพฯ. วิสิทธิ์พัฒนา.
- พัฒน์นาดี อนุสรณ์เทวินทร์. (2542). **การใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. โรงเรียนลุมพุก อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. รายงานการศึกษา ค้นคว้าอิสระ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มาเรียม นิลพันธ์. (2553). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. นครปฐม : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรวรรณิณี ราชสงฆ์. (2541). **การเปรียบเทียบผลการใช้เทคนิคแม่แบบและเทคนิคการใช้บทบาทสมมติที่มีผลต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จังหวัดพัทลุง. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัชรวิทย์ เกษพิชัยณรงค์ (2553). **การเรียนรู้เชิงรุกและเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุก**. สืบค้นจาก <http://qa.bu.ac.th/cop/index.php/component/phocadownload/category/1-km-cop-teaching?download=18:active-learning>
- วิจิตร อวาทะกุล. (2542). **เทคนิคมนุษยสัมพันธ์**. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮาส์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). **กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551-2565**. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา. (2557). **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557**. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- Brown, Douglas. (2001). **Teaching by Principles**. 2nd ed. San Francisco: San Francisco State University.
- Ladousse, Gillian. (1997). **Role Play**. Oxford : Oxford University Press.
- Ments, Van Morry. (1986). **The Effective Use of Role Play : Practical Techniques for Improving Learning**. London : Kogan Page.

